Ще буде всього вище стріхи —
снігів і ластівок сторать.
Ще прийде Муза щедрувать,
і ти їй винесеш горіхи.

За спис узявши чорнобривець,
узявши сонях за пищаль,
ще буде впертий несміливець
свою Ламанчу захищать —

від вітряків, а не від вітру,
від сірників — не від вогню.
Співатиме своїму коню
і сам йому сльозину витре.

Тебе любитиме дорога,
та як настане час прийти,
кому ж бо звіришся тоді,
що був щасливим не від того?